

Uredništvo in uprava Ptuj, MLO, II. nadstropje — Telefon štev. 156 — Čekovni račun pri Narodni banici Ptuj štev. 643-90322-0 — Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Vrabil Jože — Rokopisov ne vrácamo — Mesečna naročnina od 1. maja 1951 dalje 20 din, celoletna naročnina 208 din. Naročniki, ki so plačali din 156.— za celo leto, doplačajo din 52.— — Tiska Mariborska tiskarna.

Člani Izvršnega odbora OF prevzemajo nove naloge v zvezi z novimi gospodarskimi ukrepi

Zaradi rešitve številnih politično-gospodarskih vprašanj s področja ptujskega okraja so se dne 15. junija t. l. dopolne zbrali v Ptiju člani Izvršnega odbora OF ter so na večurni sej obravnavali poročila članov IOOF, organizacijska vprašanja, vsebino resolucije Izvršnega odbora OF Slovenije ter razne koristne predloge za izboljšanje dela Osvobodilne fronte na terenu.

V početku o političnem stanju in delu na terenu so člani Izvršnega odbora OF podčrtali več dejstev, ki potrjujejo, da ljudstvo na podredu in v mestu sprejema nove gospodarske ukrepe kot dokaz zaupanja državnega in partizanskega vodstva napram svojim državljanom, kot ukrepe za zmanjševanje birokratičnih ovir in za povečanje gospodarske inciative vseh gospodarskih sektorjev, na drugi strani pa poskušajo poedinci z raznimi lažnimi in parolami vplivati na spoznanje in prepričanje delavcev in kmetov. Ni slučajno, da se kmetje iz vseh predelov okraja sedaj bolj brigajo za izpolnitve svojih obveznosti, ki jih še imajo do 1. julija glede mesa in pozneje glede masti, da plačajo davkov, za reorganizacijo trgovske mreže, za dvig živinoreje, vinogradništva, sadjarstva in poljedelstva, za izvorne pogoje in možnosti, kakor tudi ni slučaj, da n. pr. v Halozah nepočeni delovni ljudje nasadajo manodusju v zvezi s parolami ljudski oblasti nenaklonjeni poedincem, ki potrjujejo, da so novi ukrepi znaki vrnjanja na staro, da ustvarjajo novi gospodarski pogoji možnosti vrnitve zaplenjenega premoženja razlaščencem in beguncem iz Jugoslavije. Ni slučajno, da so v večini krajev v ptujskem okraju v razumevanjem sprejeli javno kritiko in obsodbo dr. Drženikovega rovarenja v času birmovanja, da cenijo naklonjenost oblasti napram ljudstvu in njegovi oblasti naklonjenih duhovnikov, ki jo dokazuje med drugim zakon o socialnem zavarovanju, kakor izplačilo podpor za obnovo cerkev na Ptujski gori in prostoški cerkv v Ptiju. Vse to, kar so prikazali člani Izvršnega odbora OF v svojih početkih, dokazuje, da se o teh vprašanjih na terenu razpravlja, da pa imajo v zvezi s tem razpravljanjem člani Izvršnega odbora OF svoje naloge in obveznosti, da bodo lahko ljudstvu pravilno tolmačili cilje gospodarske preobraze z duhu poglabljivanja demokratičnosti v naši domovini!

Razpravljanje o vseh teh vprašanjih je ravno dalo najlepšo priliko za poudarek, da se bodo v bodoče ob pojih upravne in politične ter gospodarske decentralizacije delovni ljudje vse bolj in bolj naslanjali na najbliže ugledne in gospodarsko ter politično razgledane funkcionarje Osvobodilne fronte. To navezovanje funkcionarjev z ljudstvom pa obvezuje funkcionarje Osvobodilne fronte, da bodo morali mnogo več študirati, titati in tudi razpravljati z ljudstvom samim, da bi mu lahko vsestransko pomagali in da bi mu bili ob vsakem času najboljša opora.

Na vsa vprašanja, ki so jih stavili člani Izvršnega odbora OF na seji, so našli jasne odgovore v resoluciji Izvršnega odbora OF, na več vprašanj pa sta odgovorila predsednik Okrajnega odbora OF tov. Leskovec Franc in sekretar tov. Vičar Stane.

Na tej seji je bila posebno podprtana važnost novega državnega praznika 22. julija kot praznika vstaje slovenskega ljudstva proti fašističnemu okupatorju, proti monarhistični ureditvi Jugoslavije ter proti vsem oblikam iz-

koriščanja človeka po človeku. Članom Izvršnega odbora OF so bile prikazane razne možnosti, kako bi na vseh organizirali proslave za ta praznik, ki bi naj res simbolično ponazoril moč enotnosti narodov Jugoslavije, odločnosti za zgraditev socializma in za ohranitev neodvisnosti.

Koncem seje so bili iz vseh pred-

logov formulirani sklepi, ki so jih člani Izvršnega odbora OF prenesli na teren. Ta seja spada v vrsto dobro uspehlih sej, ki so dale udeležencem kar potrebujejo iz centra in ki je vzbudila pri njih občutek, da zahteva demokratična ureditev od demokratično izvoljenih funkcionarjev nesebično požrtvovalnost in stalno predanost ljudstvu. VJ.

,22. julij“ novi državni praznik!

Ljudska skupščina LRS je na svojem zadnjem zasedanju sprejela zakon o razglasitvi 22. julija za državni praznik. Utemeljitev za to je na zadnjem zasedanju obširno podal predsednik vlade LRS tov. Miha Marinko, zato na tem mestu o tem ne mislimo govoriti. Ob tej priliki bi hoteli samo opozoriti naše delovne ljudi, delovne

naše občutke. Naj ne bo kolektiva, vasi ali mesta, kjer se ne bi za ta praznik temeljito pripravili. Kaj smo tramo pod temi pripravami?

Predvsem je pomembno, da so gotove organizacije kot n. pr. ZB že začele s predpripripravami. Odbori ZB že pristopajo k izvajanju sklepov, da bodo na ta dan odkrili spominske plo-

22. julija bomo obiskali Lackovo domačijo v Novi vasi pri Ptiju.

kolektivne in množične organizacije na gotove momente, ki imajo ob takih prilikah — državnih praznikih — vidnejši izgled.

Državne praznike slavijo povsod, bodo da jih ti dnevi spominjajo na govor zaključeno značilno obdobje naroda, bodisi na pričetek novih zgodbinskih izprememb, ki so s tem danem nastale za dotični narod. Za nas izrecno dan 22. julij pomeni datum začetka oborožene vstaje, pomeni začetek borbe za pravico ljudstva, pomeni zrušitev starega in pričetek novega ustvarjalnega življenja. Ta dan naj nam obuja spomin na vse težke žrtve, ki so bile potrebne za doseg tega kar imamo, naj bo ta dan nadalje izraz veselosti nad novo prebujenimi silami in nje ustvarjanjem, naj bo nadalje vera v srečnejšo in bližajočo nam se lepo bodočnost.

Zaradi tega smatramo za potrebno, da tudi z vidnimi izrazi podkrepimo te-

šče padlim borcem in talcem itd. Potrebno bo, da jim povsod priskočijo na pomoč še ostale organizacije. Težišče priprav pa bo predvsem slonelo na organizacijah OF, ki naj za uspešno izvedbo pritegnejo v pomoč še ostale. Na predvečer 22. julija, naj se začnejo kresivo, na sam dan pa se naj izvedejo slavnostne akademije, proslave, igre, govor o pomenu praznika, komemoracije ob grobovih, odkritja spominskih plošč, pohodi v partizanske kraje, izleti kolektivov, tekmovanja predvojnih centrov itd. Tudi na okrasitve hiš, vasi in mest naj tokrat ne pozabimo. Napovedujmo si tekmovanja v počastitev med kolektivi, organizacijami itd.

Pripravljajmo se za naš praznik tako, da bo objeknili v dušo slehernega zavednega Slovence in Slovenke, v slehernega patriota naše skupnosti.

OOOF Ptuj.

Slovesen zaključek pouka v šoli na Bregu pri Ptiju

Kolo časa se vrta neprestano. Zopet se nam zapirajo šolska vrata, učeteč se mladina pa zapušča zatohle učilnice. Pred njo sta dobra dva meseca svobodnega življenja, ki ga bo preživel po večini v prosti prirodi, da si nabere novih sil za nadaljnje izpopolnjevanje. Mladini postavljamo danes mnogo nalog, ki jih bo morala izvršiti v procesu nadaljnje graditve socializma in tako

pomagala graditi sebi in še poznejšim rodom boljšo prihodnost.

Učitelji pa še niso zapustili šolskih zgrajb. Tehtajo, preračunavajo uspehe svojega vselenskega dela, ki so ga opravili pod več ali manj ugodnimi pogoji.

Sola na Bregu pri Ptiju je delala pod razmeroma ugodnejšimi pogoji kakor druge šole. Tri komponente: učenec, učitelj in starši so sestavljale priljubljeno dobro povezano celoto, ki je prvi pogoj za uspešno delo šole. S svojim pravilnim odnosom do mladine in staršev je učiteljski kolektiv breške šole dosegel ozko in trdo povezavo šole in doma s tem, da je priredil večje število roditeljskih sestankov po posameznih delih svojega šolskega okoliša, na katerih je razpravljal s starši otrok o vseh problemih, ki zadevajo šolo in dom, jih sproti reševal in tako lajšal delo sebi in učencem. Tudi individualni stiki učiteljev s starši so rodili prenekatere plod, ki se je vidno odražal na uspehih učencev ob koncu šolskega leta.

V nedeljo, 17. t. m. je bilo na dvorišču breške šole živahnvo vrvenje. Na

vsezdaj so že prihajali večji pa tudi manjši učenci in pripravljali svojo zaključno slovesnost. Pionirska organizacija je bila učiteljstvu glavni pomočnik. Bilo je mnogo tekanja, znašanja, razgibanega življenja, preden so dvorišče primerno uredili in okrasili, napravili oder in pripravili vse ostalo, kar je potrebno za take prilike.

Ob 14. uri se je zbrala na dvorišču šolska mladina in starši ter zastopniki MLO in OLO. Nič nas ni motilo pogojev junija sonce, dasi so nam pogledi uhajali tja proti Roku, kjer učiteljstvo s pomočjo pionirskega sveta pripravila otroško igrišče in smo mneni, da bi slovesnost lepie potekala v senci košatih divjih kostanjev. Ob iz-

vajjanju programa, ki so ga pripravili plonirji ob pomoči učiteljstva, pa smo pozabili na vroče sonce, dasi smo bili pošteni prepoteni.

Slovesnost je začela šolska upraviteljica tov. Vičar Vida. V kratkih, a pomembnih besedah nam je prikazala vse težave, ki so jih morali premagavati učenci in učitelji, da morejo danes beležiti dobre uspehe in šolo brez zamud in za najglajnejše zbiranje odpadkov, ki bodo služili naši industriji kot surovina. Zelo nam je bilo všeč, da niso nagrali samo odlični učenci, saj se mnogokrat zdolj, da učenci, ki so bolj nadarjeni, z lahkoto zmagujo snov osnovnošolskega pouka in da ni njihova posebna zasiuga, če so se odlično učili.

Dostikrat pa so učenci, ki so se mnogo trudili z učenjem in

zelo pereč, breška šola pa je ena izmed prvih, ki ga je s pomočjo uvedenih staršev rešila. Rešitev tega problema je sprožila rešitev nebroj manjših in večjih problemov, a vse skupaj je imelo za posledico dokaj visokih procent uspehov, ki so realni in trdni.

MLO in OLO sta prispevala vsak

svoj delež v denarju za nagraditev

učencev, nagrali so bili učenci za odličen uspeh, za posečanje šole brez zamud in za najglajnejše zbiranje odpadkov, ki bodo služili naši industriji kot surovina. Zelo nam je bilo všeč, da niso nagrali samo odlični učenci, saj se mnogokrat zdolj, da učenci, ki so bolj nadarjeni, z lahkoto zmagujo snov osnovnošolskega pouka in da ni njihova posebna zasiuga, če so se odlično učili.

Dostikrat pa so učenci, ki so se

mnogo trudili z učenjem in

zelo pereč, breška šola pa je ena izmed prvih, ki ga je s pomočjo uvedenih staršev rešila. Rešitev tega problema je sprožila rešitev nebroj manjših in večjih problemov, a vse skupaj je imelo za posledico dokaj visokih procent uspehov, ki so realni in trdni.

MLO in OLO sta prispevala vsak

svoj delež v denarju za nagraditev

učencev, nagrali so bili učenci za odličen uspeh, za posečanje šole brez zamud in za najglajnejše zbiranje odpadkov, ki bodo služili naši industriji kot surovina. Zelo nam je bilo všeč, da niso nagrali samo odlični učenci, saj se mnogokrat zdolj, da učenci, ki so bolj nadarjeni, z lahkoto zmagujo snov osnovnošolskega pouka in da ni njihova posebna zasiuga, če so se odlično učili.

Dostikrat pa so učenci, ki so se

mnogo trudili z učenjem in

zelo pereč, breška šola pa je ena izmed prvih, ki ga je s pomočjo uvedenih staršev rešila. Rešitev tega problema je sprožila rešitev nebroj manjših in večjih problemov, a vse skupaj je imelo za posledico dokaj visokih procent uspehov, ki so realni in trdni.

MLO in OLO sta prispevala vsak

svoj delež v denarju za nagraditev

učencev, nagrali so bili učenci za odličen uspeh, za posečanje šole brez zamud in za najglajnejše zbiranje odpadkov, ki bodo služili naši industriji kot surovina. Zelo nam je bilo všeč, da niso nagrali samo odlični učenci, saj se mnogokrat zdolj, da učenci, ki so bolj nadarjeni, z lahkoto zmagujo snov osnovnošolskega pouka in da ni njihova posebna zasiuga, če so se odlično učili.

Dostikrat pa so učenci, ki so se

mnogo trudili z učenjem in

zelo pereč, breška šola pa je ena izmed prvih, ki ga je s pomočjo uvedenih staršev rešila. Rešitev tega problema je sprožila rešitev nebroj manjših in večjih problemov, a vse skupaj je imelo za posledico dokaj visokih procent uspehov, ki so realni in trdni.

MLO in OLO sta prispevala vsak

svoj delež v denarju za nagraditev

učencev, nagrali so bili učenci za odličen uspeh, za posečanje šole brez zamud in za najglajnejše zbiranje odpadkov, ki bodo služili naši industriji kot surovina. Zelo nam je bilo všeč, da niso nagrali samo odlični učenci, saj se mnogokrat zdolj, da učenci, ki so bolj nadarjeni, z lahkoto zmagujo snov osnovnošolskega pouka in da ni njihova posebna zasiuga, če so se odlično učili.

Dostikrat pa so učenci, ki so se

mnogo trudili z učenjem in

zelo pereč, breška šola pa je ena izmed prvih, ki ga je s pomočjo uvedenih staršev rešila. Rešitev tega problema je sprožila rešitev nebroj manjših in večjih problemov, a vse skupaj je imelo za posledico dokaj visokih procent uspehov, ki so realni in trdni.

MLO in OLO sta prispevala vsak

svoj delež v denarju za nagraditev

učencev, nagrali so bili učenci za odličen uspeh, za posečanje šole brez zamud in za najglajnejše zbiranje odpadkov, ki bodo služili naši industriji kot surovina. Zelo nam je bilo všeč, da niso nagrali samo odlični učenci, saj se mnogokrat zdolj, da učenci, ki so bolj nadarjeni, z lahkoto zmagujo snov osnovnošolskega pouka in da ni njihova posebna zasiuga, če so se odlično učili.

<p

Za popravilo proštjske cerkve v Ptiju je dalo predsedstvo vlade LRS 300.000 din podpore

Proštjska nadžupnijska cerkev sv. Jurija v Ptiju, ki predstavlja izredno bogat spomenik srednjeveškega Ptuja, je potrebna popravil, ki bodo znatno pripomogla, da bodo še starih počenja za nami lahko občudovana ta spomenik davnine, ki spada med najstarejše romanske cerkve na Slovenskem. Predsedstvo vlade LRS je v svrhu teh popravil dodelilo 300.000 din podpore.

Ta cerkev stoji na temeljih ali vsaj v bližini starokriščanske bazilike. V IX. stoletju, ko je bil Ptuj v oblasti panonskih knezov Pribine in Kocija, je nastala tu mala cerkevica. Legenda celo pravi, da sta tudi hodila apostola sv. Ciril in Metod in da so tudi ptujski prebivalci poslušali besedo božjo v domačem jeziku. Seveda je v tedanjih viharnih dobah cerkvica propadla, a solinogradni nadškof Konrad I. jo je dal obnoviti. Ostanki te romanske cerkvice so se deloma vidni. Okoli 1312 je bil dovršen sedanj lepi kor. Sem spada tudi osmerokotni presbitier. Mojstrski umtovri so učinkovito izrezljane gotske klopi iz leta 1446. Težka zakristijska vrata so plemenito delo got. kovačke umetnosti. Zeleznina ograja v kapeli je poleg lepe prižnice redke umetnine živahne baroko. Ostale kapele in oltarji so nastali v četrtini v XVIII. stoletju. Svojevrsten kras pa tvorijo estetsko zelo učinkoviti, izrazito renesančni reliefni nagrobniki, vzdani v stenah ptujske stolnice.

Posebno pozornost vzbujajo tudi nagrobniki, votivni oltarji, reliefi, ki jih je spravil semkaj leta 1830 kurat Simon Povoden, zaslužni ptujski zgodob-

vinar. Dal jih je vzidati ter je tako rekoč ustanovil prvi ptujski muzej pod milim nebom.

Ptujski proti in dekan Ivan Greif se je za to podporo pismeno zahvalil predsedstvu vlade LRS.

Razumevanje ljudske oblasti za ohranitev dragocenih zgodovinskih

spomenikov in tudi tozadovna dejanska pomoč postavljata na laž trditve poedincev, nasprotovnik ljudske oblasti, da ljudska oblast preganja vero, temveč obratno, se bolj navezuje pošten del duhovčine na ljudstvo, na krepitev ljudske oblasti in na razvoj socializma v naši domovini. LF.

Ptujske pekarne bodo morale začeti boljše gospodariti

Na zadnjih sejah upravnega odbora Mestnih pekar v Ptiju je bilo zelo živo. Po podatkih knjigovodstva posluje podjetje z izgubo v višini kakih 20.000 din mesečno. Na eni strani izguba, na drugi pa priprave za nov način gospodarstva, kjer se bo upoštevala rentabilnost podjetja kot enega merodajnih faktorjev, pa tudi plače bodo v zvezi z doseganjem plana in rentabilnosti podjetja. Ni čudno, da so bile seje razgibane kot nobena v lanskem letu.

Razčlenili so najprej vzroke nerentabilnosti.

Počenje kruha garantirane

prekrbe se je zelo zmanjšalo. Gospodinje dobijo boljšo moko ter raje pečeno kruh doma, kakor pa da bi kupovali mesani kruh v pekarni. S tem v zvezi je padla tudi storilnost nekaterih pekoven, ki specifično sedaj povprečno na dan le po 71 kg kruha namesto 200 kg, kolikor znaša približno norma.

Delno pa je vzrok tega tudi dejstvo,

da so nekateri potrošniki, n. pr.

Gradiš v Strnišču ter Bolnišnica v Ptiju osamosvojili ter osnovali lastne

pekarne. Vsled tega pa tudi pečenje domačega kruha strankam ne more pokriti primanjkljaja.

Iz vsega ni težko ugotoviti, da sta v mestu dve pekarni odveč, ker bi ostale zmogle vse delo, kolikor ga je v Ptiju potrebnega. Za breško pekarno odpade pečenje kruha za Strniščo, za pekarno v Ormoški ulici pa za Bolnišnico in druge ustanove. Zaradi tega sta pa tudi imenovani pekarni bili ukinjeni za ptujske potrošnike. To temu je bilo najbolj pogodno, da so bile seje razgibane kot nobena v lanskem letu.

Predjetje kljub tej reorganizaciji je vedno ne bo moglo izhajati, če ne bo dela tako organiziralo, da bodo odpadne nadture in da bo povečana storilnost. Če to drugače ne bo šlo, bo treba misliti na skrčenje delovne sile, kljub temu, da to ni potrebno. Kolikor je do sedaj znano, bo v bodoče vsemu podjetju določena kapaciteta in s tem v zvezi znesek ozirom fond plati. Jasno je, da bosta v takem stanju odnosov delavški svet in upravni odbor podjetja morala najti pravi izhod iz obravnavanih težav, v katerih se podjetje trenutno nahaja.

Horni obrazložitvi razlogov za ukinitev dveh ptujskih pekar dostavlja uredništvo mnenje mnogih gospodinj in ostalih potrošnikov. Tem je znano, da pekarne v ostalih mestih in industrijskih središčih v Sloveniji pečejo poleg črnega kruha tudi kruh in da se najbrže še nikjer ni zgodilo, da bi zaradi pomanjkanja dela v kakem mestu zaprli pekarno, kot se je to zgodilo v Ptiju. Praksa ptujskih pekarjev pa je nasprotna: belo moko porabijo za peko žemelj, ki jih prodajajo po prostih cenah, ki jih »navadni« potrošniki ne zmorcejo, za kruh pa uporabljajo le rženo in koruzno moko. Tak kruh seveda ne more iti v promet, ker si bo vsaka gospodinja raje sama pekla kruh iz pšenične moke, kakor da bi kupovala kruh, ki je na razpolago v pekarnah.

Spremenite to praksu po vzoru pekar v ostalih krajih, pa bo dovolj

prometa, nam pa boste prihranili delo

»pripravljanjem domačega kruha« — to je predlog ptujskih gospodinj.

— V.

Ob koncu posrečenega, idejno pravilno zajetega programa, je nastopil še pionirski dramatski krožek, ki ga je uspešno vodila tov. Koroščeva. Podal nam je prioritet iz otroškega življenja in nam živo naslikal težave, s katerimi se mora boriti otrok že v najnežnejši dobi, ko odrasli mislimo, da otrok uživa svojo »nedolžno« mladost. Težke in trde ovire, ki jih življenje postavlja že otrokom na pot, kjer jih otroku značaj, utrijevojo bratstvo med otroki in smisel za skupnost. Kdor je hotel, se je tudi ob tej igriki nekaj kriščnega naučil. Vzgojitelji krožka tov. Koroščevi lahko samo čestitamo k uspehu in upamo, da ta mladina, naš bodoči kader, bo doprinesel svoj obulbus socialistični gledališki umetnosti.

Po končanem programu so prizadene članice organizacije AFŽ povabilne učence in starejše na skromno malico v šolski telovadnici. Pogoščeni so bili tudi zastopniki oblasti in množičnih organizacij.

Razšli smo se, a v svojih možughinj smo odnesli zavest, da naše učiteljstvo pravilno izkoristi pridobitve naše velike borbne in vzgojni mladine in s tem kuje naš najdragocenejši kapital, naša sreca pa so hitreje in krepkeje utripala.

S. K.

Mnogo se govori med ljudstvom s področja KLO Deaternik o škodi nad 37.000 din, ki je nastala KLO iz izpraznitvijo blagajne v pisarni KLO, kjer sta bil zaposlena Marguč Martin iz Vitomarca št. 57, kot administrator in Marguč Štefko, njegov sin kot kurir. Malo je ljudi na tem področju, ki ne bi obozljali miadega tanta samega, Marguča Štefka, z njim vred pa tudi starše in ljudi, ki jim ni bilo čudno in sumljivo sprejemati od mlajšega delomrzačnega denara v shrambo ali kot plačilo zapitka in raznih nakupov, prenočnine itd. Da je mladi lahko živec zapravil 37.000 din, ei je moral najti družbo, z njo popativi v Ptiju, Maribor in Zagreb, prenočevati v hotelih in drugih prenočevališčih. Že način porabe denarja kaže, kaki odnos je bil med lahkoživim sinom in starši. Slednjim se je lahko nemoteno oddaljeval in približeval lahkoživi družbi, ki mu je se dajala nasvetne, česar se ni sam domisli.

Marsikateri oče in mati sta se vprašala: »Kaj sta rekla k sinovemu početju njegov oče in mati, ko ga ni bilo doma, ko se je potepel po mestih in zanimali ljudski denar in kaj sta napravila, da bi rešila sina iz take družbe?« Tako se pa se sprašuje starši iz Slovenskih goric, ki so že vzgojili generacije poštenih otrok zato, ker so bili sami pošteni in ker jim ni bilo vseeno, kje hodijo njihovi otroci, kdo jih hrani, s kom so v družbi in kdo jim daje denar. Varovali so jih pred slabimi družbo z delom doma na polju in na travnikih, v gozdu in goricah. So pa tudi ljudje, ki molčijo, ker vedo, da je slaba vzgoja zdoma dovajala otroke slabim družbam.

Večina staršev s področja KLO Deaternik je prepričana, da bo v njihovi okolici tudi v bodoče male staršev, ki

bodo dovolili svojim otrokom hoditi po potek mladega Marguča.

Zaradi gornje škode je uvedena preiskava. Organi ljudske oblasti bodo onemogočili slične primere tudi drugod,

kjer se je podobno ravnalo z denarjem iz blagajn KLO.

OD PETKA DO PETKA

Petak, 15. junija

Na sestanku kanclerja Zahodne Nemčije Adenauerja z italijanskimi državniki je bil glavni predmet obravnavave predlog grofa Sforze o ustanovitvi »Male Europe«, ki bi jo naj sestavljale Francija, Zahodna Nemčija in Italija.

Britansko časopisje posveča veliko pozornost poročilu britanskega zunanjega ministrstva o odobritvi posojila Jugoslaviji v znesku 140 milijonov dolarjev. Casopisi ob tej priliki poudarjajo, da za posojilo niso bili postavljeni Jugoslaviji nobeni politični pogoji.

Na seji Mednarodne organizacije dela v Zvezni je govoril šef jugoslovanske delegacije dr. Jože Potrč ter poudaril, da dobiva mednarodno sodelovanje zaradi nevarnosti, ki grozi miru, fedalje večji in odločilnejši pomen.

Vedno pogosteje pristajajo v naših pristaniščih na Jadranu prekoceanske ladje s tovorom blaga iz Amerike, ki ga dobiva naša država iz pomoči 29 milijonov dolarjev. Trenutno prevzema največ bombaž ter koksa, sledile pa bodo tudi tehnične maščobe, farmacevtske surovine, laki in drugo.

Sobota, 16. junija

V treh ameriških pristaniščih je začelo stavkati 60.000 mornarjev, ki zatevajo zvišanje mezd za 12%.

Zahtevi perzijske vlade, po kateri bi morala anglo-iranska petroleska družba odstopiti 75% svojih dohodkov perzijski vladi, je britanska vlada odklonila kot popolnoma nesprejemljivo. Zato pa je Perzija zagrozila, da bo ustavila angleškim tankerjem dohavo naftne.

Kot je izjavil Van Fleet, obstaja možnost, da bodo kitajske in severnokorejske čete v bližini bodočnosti zatele tretjo veliko ofenzivo proti silam združenega poveljnega na Koreji.

Nedelja, 17. junija

V Franciji so se vrstile volitve v parlament. Največ glasov je doseglo De Gaullovo gibanje, nato pa sledijo komunisti, socialisti, ljudska republikanska gibanje, radikalni, neodvisni ter razne druge stranke, ki so dosegle manjše število poslanskih mest.

Gospodarski svet vlade LR Hrvatske je objavil podatke o škodi, ki so

V Desterniku obsojajo tatu, ki je izpraznil blagajno KLO

Mnogo se govori med ljudstvom s področja KLO Deaternik o škodi nad 37.000 din, ki je nastala KLO iz izpraznitvijo blagajne v pisarni KLO, kjer sta bil zaposlena Marguč Martin iz Vitomarca št. 57, kot administrator in Marguč Štefko, njegov sin kot kurir.

Malo je ljudi na tem področju, ki ne bi obozljali miadega tanta samega, Marguča Štefka, z njim vred pa tudi starše in ljudi, ki jim ni bilo čudno in sumljivo sprejemati od mlajšega delomrzačnega denara v shrambo ali kot plačilo zapitka in raznih nakupov, prenočnine itd. Da je mladi lahko živec zapravil 37.000 din, ei je moral najti družbo, z njo popativi v Ptiju, Maribor in Zagreb, prenočevati v hotelih in drugih prenočevališčih. Že način porabe denarja kaže, kaki odnos je bil med lahkoživim sinom in starši. Slednjim se je lahko nemoteno oddaljeval in približeval lahkoživi družbi, ki mu je se dajala nasvetne, česar se ni sam domisli.

Marsikateri oče in mati sta se vprašala: »Kaj sta rekla k sinovemu početju njegov oče in mati, ko ga ni bilo doma, ko se je potepel po mestih in zanimali ljudski denar in kaj sta napravila, da bi rešila sina iz take družbe?« Tako se pa se sprašuje starši iz Slovenskih goric, ki so že vzgojili generacije poštenih otrok zato, ker so bili sami pošteni in ker jim ni bilo vseeno, kje hodijo njihovi otroci, kdo jih hrani, s kom so v družbi in kdo jim daje denar. Varovali so jih pred slabimi družbo z delom doma na polju in na travnikih, v gozdu in goricah. So pa tudi ljudje, ki molčijo, ker vedo, da je slaba vzgoja zdoma dovajala otroke slabim družbam.

Večina staršev s področja KLO Deaternik je prepričana, da bo v njihovi

okolici tudi v bodoče male staršev, ki

bodo dovolili svojim otrokom hoditi po potek mladega Marguča.

Zaradi gornje škode je uvedena preiskava. Organi ljudske oblasti bodo onemogočili slične primere tudi drugod,

kjer se je podobno ravnalo z denarjem iz blagajn KLO.

je povzročile zadnje poplave. Poplavljeno je bilo 112.000 ha obdelane zemlje, od tega približno polovica travnikov in pašnikov. Od posevkov je po polnoma uničenih okrog 30%.

Ministrstvo za zunanje zadeve FLR je izročilo protestno napis romunskega veleposlaništva zaradi zlotna uboja jugoslovanskega graničarja Stanja Vojcevica, ki je grabil seno v bližnjem jugoslovansko-romunskem meji.

Slušatelji niso in srednje partijske šole so si ogledali zgodovinske znamenitosti

Ptuja

V nedeljo 17. junija so obiskali slatkiši srednje partijske šole in nižje partijske šole pri CK KPS iz Ljubljane in Maribora. Slatkiši v Ptiju ter so ogledali zgodovinske zanimivosti ptuških muzejev.

Ponedeljek, 18. junija

Generalni tajnik Arabske zveze Azam paša — ki je obiskal Turčijo, je izjavil, da je glavni namen njegovega obiska v Turčiji udružitev prijateljstva med Turčijo in državami Arabske zveze.

Po 16-tedenih razgovorih našnik zunanjih ministrov je vedno prisli do pravega, pravzaprav nobenega zaključka. Zato se v zadnjem času vlade treh zahodnih držav poslužuje drugega sredstva: pošiljanja not vlad ZSSR ter skušajo na ta način priti dnekakšnega rezultata glede konferencij štirih ministrov.

Torek, 19. junija

V Parizu se je začela do sedaj na važnejša konferenca šefov generalnih štabov držav Atlantskega pakta po vodstvu gen. Eisenhowera, vrhovnega poveljnika.

Konferenca bo preverila vkladitev obrambnih načrtov držav zahodne Evrope, ustanovitev vrhovnih poveljstev za Sredozemlje in Severni Atlanti ter druga važna vprašanja.

Ameriško obrambno ministrstvo je

Kaj vse lidje včn spavajo...

Zamudniki so zgubili kape

Vse izgleda v življenju tako resno, urejeno in tekoče, da bi rekel vsak opazovalec, da je vse dogajanje samo po sebi umevno. Ce pa sledi stvari nekoliko pohištva, spozna, koliko truda, skrbi, ježe in žrtv je treba, da bi res bilo končno vse v redu.

Dovolj je že živil prič tega dogodka, ki bi naj bil dragocen pouk vsem, ki imajo večkrat namen potovati, pa ne pridejo zlahka do svojega cilja.

Bilo je dogovorjeno, da se peljemo iz Ptuja kegljadi v Celje, nogometni v Hrastnik in ribiči v Ljubljano — vsi službeno.

Priprave so trajale par dni. Prevozno sredstvo je bilo zagotovljeno. Sofer je obljudil, da bo prvi na dogovorenem mestu in da bodo pravočasno odpotovali v Rače, odkoder bi naj potovali z zgodnjim jutranjim vlakom. Zbirališče v nedeljo zjutraj ob 3. uri tam in tam.

Res so prišli pravočasno kegljadi in ribiči, nogometniki pa so prihajali posamezno v krajsih in daljših časovnih presledkih. Nervoznost čakajočih se je stopnjevala, čim bolj se je bližala minuta odhoda. Manjka je samo se par nogometarjev, ki so zaspali. Približali smo se na avtu njihovemu stanovanju. Na avto so v par minutah poskakali še zadnji zamudniki. Zdrčali smo po cesti proti Račam neglede na to, da so začele iz težkih oblakov padati na nas prvočasne redkeje, pozneje vedno gosteje kapije. Zaradi hitrosti in hladnega jutra je plhalo na vozilu do kosti. Skoraj vsi so držali za pokrovila. Se to bi nam trebalo, da bi se moral ustavljati in pobirati kape in klobuke. Naenkrat je eden izmed nogometarjev segel v prazno nad svojo glavo. »Jo, novo kape mi je odneslo!« »Vrag jo naj vzame,« so rekli ostali. »Kupimo ti drugo novo kape po meri — pa tih bo bodi. Ce zaostanemo minutu, nam vlak pobegne.« Nad pol drug kilometer smo prevozili med debato, ali naj ustavimo zaradi kape, ali naj kupimo novo. Zmagal je mož brez kupe. Zaropotal je po kabini. Sofer je ustavil in vprašal, kaj se je zgodilo. Vsi smo preklinali, le mož brez kape je bil miren. Peljali smo se za 1 in pol km nazaj do zgubljene kape. Vožnja proti Račam se je nadaljevala z novo zamudo.

Prispevali smo v Rače. Vlaka ni bilo več. »Prekleta kapa,« so vsi začeli znova. Radi nje naj se blamirajo kegljadi v Celju, nogometniki v Hrastniku in povrh vsega še ribiči v Ljubljani. Ne sme priti do tega. Nadaljujmo vožnjo do Slovenske Bistrike. Tam bomo dohiteli vlak. Bilo je že zgodaj. Ceste so bile prazne. Drveli smo po cesti. Zebo nas je, kot da bi sedeli golii v vozilu.

V Bistrici smo videli samo še dlan, ki je bil že kak kilometr od postaje. »Prekleta kapa, zdaj se tu ne moremo na vlak. Poženimo do Celja, tam pa bomo gotovo dosegli vlak. Od Slovenske Bistrike proti Celju so prekinjali samo še napol mokri poedinci, dočim je večina že šklepata z zobimi zaradi premočnosti in premračenosti. V Celju so se nas hitro rešili kegljadi, da nam ne bi vzel preveč časa. »Dobro se posušite in ogrejte,« smo jim želeli, nato pa zdrčali tudi iz Celja, ker nam je tudi tam vlak pobegnil. Nadaljujemo v Zidan most, tam pa nas bo gotovo vlak počakal, sa zahtevali v Celju nogometniki in ribiči. No, če gre krava, naj še gre tele, smo dejali in res prispevali v Zidan most. Imeli smo le toliko časa, da smo poskakali na vlak, ki je bil tik pred odhodom proti Ljubljani.

Naši uspehi tega dne, ki je za nas slabo začel, niso bili zavidljivi. Nogometniki so zgubili s 7:3. Kegljaci in ribiči o uspehih tega dne ne govorijo.

Dragi braeci, gotovo ste si že zdavnaj ustvarili sodbo o zamudnikih, zdaj pa ste jo še dopolnili z zgodbo o izgubljeni kapi ter o soferju, ki je mo-

ral v Račah poglegli vlak loviti v Zidan most.

Upajmo, da bodo te žrtve kaj pomagale, da na svetu ne bo več toliko zamudnikov.

Zalostna zgodba z veselim koncem

Prinesla je v ptujsko bolnišnico svojega otroka, ki je bil težko bolan. Kakor bomo videli pozneje, ko se bo zgodba nadaljevala, je bil otrok majhen.

Ce bi ne bil majhen, bi ga težko stlačila v nahrbtnik. V bolnišnici so jo odpravili: »Kar domov pojrite, mati, otrok bo vsak čas umri.« Niso mu niti poskušali pomagati, kar se sicer govorilo ne zgodi. Ce bo pa vsak čas umri. — In mati je vzel svojega otroka v naročje in šla z njim domov.

Toda komaj je prišla iz bolnišnice, je bil otrok že mrtev. Kaj pa zdaj? Ce bo smrt prijavila, bo morala imeti za prenos otroka krsto in še na urade bo morala zaradi tega.

Pokopala bi ga pa vendarne rada doma. Pa je bila tista »neka ženska« iznajdljiva. S seboj je nosila nahrbtnik, kaj je prenašala v njem, tega zgodba ne pove, na široko ga je odvezala in stlačila vanj svojega mrtvega otroka. Ce je bilo to na cesti ali v vezi »nekaj ptujske hiše, tega v zgodbi ni. In potem se je spomnila zalostna mati, da bo doma treba dati otroka na pare, ga belo obleti in primerno spraviti v grob. Odprla je dearnico, prestela denar in prav gotovo je morala biti z vsebino zadovoljena, ker je šla takoj v trgovino, k nekdanjemu »Lenartu«. Da je otrok v nahrbtniku pri nakupovanju ne bi preveč »oviral«, ga je pustila na klopi na avtobusni postaji. Šla je v trgovino, nakupila potrebno, se vrnila k svojemu nahrbtniku, toda nahrbtniku z mrtvim otrokom ni bilo nikjer. Sele zdaj se je spomnila, da bi bila nahrbtniki vendarne lahko vzel s seboj. Toda bilo je prepozno. Pianila je v jok, da so se Ptujčani zacudenji ustavljali in jo spraševali, kaj ji je. »Mrtvega otroka so mi ukradli,« se je dala in tarna po Ptuju. Zbrali so se ljudje in ji pomagali iskat nahrbtnik. Toda ves trud je bil zmanj. Moški, ki je bil otroka ukradel, je bil mesar in ga je odnesel domov v Krimom iz Ljubljane, a potem v drugem počasu, vendar so odsili porušeni z igrašči tudi v zadnjem tekmiku prvenstva s tesnim rezultatom 15:11 (11:3).

Dasi se po kritiki tovaršča — r ne štejem med prizadete — v njej ni nameščeno o sami dramatizaciji Andersena pravljice Veliki in mali Miklavžovi pot besedice — naj mi bo dovoljeno potrediti se nekaj misli v odgovoru na repleko, ki jo je izrazil moja kritika o kritiki, ki jo je pisek objavil. Tovaršič Sprager se je sedaj podpisal s polnim imenom, kar je prav. Kako je prišlo do tega, da je prva njegova kritika bila podpisana samo z značko — r, je postranskega pomena. Da je bila moja zahteva, da se kritik podpiše, upravljena, kaže še samo dejstvo, da se je sedaj podpisal. In s tem je stvar v redu.

Vztrajam pri tem, da je prva kritika destruktivna in zgoli tistih par blagohotnih priznanj na koncu prve kritike delte se ne more preustvariti v konstruktivno. Vse drugo, kar bi se utegnilo štel za konstruktivno v tej kritiki, je pa tako splošno in nedoločeno, da razen poučnih predavanj in literarnih večerov ne bi utegnilo rešiti načinov problemov ptujskega gledališča. Ostanejo pa še vedno zraku težki izpadi in očitki proti režiji, izberi reperiora, načina igranja ansambla in insecenacije, zlasti pa proti upravi in ljudski prosveti. Kljub vsemu so to splošno trditve kritika brez vsakih »splošljivih dejstev«, ki jih tudi v svojem podpisanim odgovoru ni podrobnejše analiziral. Njegova trditve »trha zgradba, polna slučajnostih neživljivinskih scen, gibanj in kretenje, »predstavljanje brez jasne režiserje zamišli in pravega doživljanja, »pomanjkanje praktičnega znanja, iznajdljivosti in intuicije« itd. so samo splošne trditve brez navedbi konkretnih dejstev. Igralcem očita kritiki en bloc »igranje v dvorano«, ne pove pa niti enega konkretnega primera. O igralskih zmožnostih posameznih igralcev ne hrne niti besedice.

Da bi jaz priznal kot konstruktivno samo ono kritiko, ki samo hvali, je podtkanje, ki ga jaz nisem nikdar napisal in ga odklanjam.

Antitezo med pravljicami, v katerih nastopajo samo preprosti vsakdanji ljudje, in onimi z raznimi princenjami, kraljicami in vilmami, palčki in skrati in coprnicami v raznimi živalmi, sem postavil zato, da karakteriziram razliko med Miklavžkovimi vragoljama in onimi pravljicami, ki se bohotijo že do neokusnosti v pravljični literaturi zadnje dobe. Ce sem s tem pridobil kritika, da bo dajal prvym pravljicam prednost, je že uspeh, ki odtehta vse nesporazume med njim in menoj.

Pri vsem tem pa mi je tov. Sprager ostal dolžan odgovor, kaj misli s preomamljivim lekom za mladino, zakaj je v svojem stavku o tem leku dal pravljico v narekovalje in kaj je v vzgojnem vplivom Miklavžkovih vragolj. Njegova pesniška metafora o tem »preomamljivem leku« ostane torej uganka kljub mojim pesniškim metaforam, ki so mi — žal — ušle v kritiko. Positivna točka, ki so jo te moje metfore izviale, je v Spragerjevem odgovoru vsaj ta, da pri pravljicah ne smemo gledati samo na njih vzgojni vpliv, kar sva podprtala on in jaz. Zato tudi o vzgojni plati Miklavžkovih vragolj ne bom napisal ničesar, ker sta že bolj poklicana kritika v tem listu in v mariborskem Vestniku povedala skoraj vse, kar se v tem oziru povečati da. Kritiko pisati ni moja zadeva in je vsa ta debata prva v mojem življenju, s katero sem se zavezal za kako svoje dramsko delo. Pri Miklavžkovih vragoljih sem storil to, ne zaradi sebe samega, temveč zgoš iz pietete do njih duševnega obeta nesmrtnih pravljic Andrešena. Pravljična vrednost vseh njegovih pravljic — vitezli velikega in malega Miklavža — je ujemljena že s tem, da so njegove pravljice še danes — 75 let po njegovi smrti — žive in prodorne klub kritičnim neragčem, ki se jih je moral vse življene otopeni.

Da pa tov. Sprager ni tako hud naštronik Vragolj, kajor bi kdo sklepal iz njegove kritike, sledi iz dejstva, da je tudi on napravil osnutek za odrsko sceno, ki je pravljičnost Vragolj je podpirala, a iz neznanih vzrokov ni bila podprtala, zato da je vse spored.

S tem nastopom so markovški telovadci potrdili, da še vedno spadajo med najboljše v okraju. Manjka jim samo še sistematičen trening, katerega bodo pa tudi gotovo v najkrajšem času začeli.

Tudi ogromna udeležba ljudi je pokazala, da je v Markovcih za telovadbo res veliko zanimanje ter da je same, katerega so zasejali bivši telo-

vadci, Primožič, brata Strafela in bivši predsednik TD Markevci Strafela Anton, padlo na rodovitna tla. Danes jih ni več, ker so dali življena zato, da danes uživamo svobodo, njihov borbeni telovadni duh pa še živi v markovških telovadcih in jih bodri k še večjemu in vztrajnejšemu delu. O.P.

vadci, Primožič, brata Strafela in bivši predsednik TD Markevci Strafela Anton, padlo na rodovitna tla. Danes jih ni več, ker so dali življena zato, da danes uživamo svobodo, njihov borbeni telovadni duh pa še živi v markovških telovadcih in jih bodri k še večjemu in vztrajnejšemu delu. O.P.

vadci, Primožič, brata Strafela in bivši predsednik TD Markevci Strafela Anton, padlo na rodovitna tla. Danes jih ni več, ker so dali življena zato, da danes uživamo svobodo, njihov borbeni telovadni duh pa še živi v markovških telovadcih in jih bodri k še večjemu in vztrajnejšemu delu. O.P.

vadci, Primožič, brata Strafela in bivši predsednik TD Markevci Strafela Anton, padlo na rodovitna tla. Danes jih ni več, ker so dali življena zato, da danes uživamo svobodo, njihov borbeni telovadni duh pa še živi v markovških telovadcih in jih bodri k še večjemu in vztrajnejšemu delu. O.P.

vadci, Primožič, brata Strafela in bivši predsednik TD Markevci Strafela Anton, padlo na rodovitna tla. Danes jih ni več, ker so dali življena zato, da danes uživamo svobodo, njihov borbeni telovadni duh pa še živi v markovških telovadcih in jih bodri k še večjemu in vztrajnejšemu delu. O.P.

vadci, Primožič, brata Strafela in bivši predsednik TD Markevci Strafela Anton, padlo na rodovitna tla. Danes jih ni več, ker so dali življena zato, da danes uživamo svobodo, njihov borbeni telovadni duh pa še živi v markovških telovadcih in jih bodri k še večjemu in vztrajnejšemu delu. O.P.

vadci, Primožič, brata Strafela in bivši predsednik TD Markevci Strafela Anton, padlo na rodovitna tla. Danes jih ni več, ker so dali življena zato, da danes uživamo svobodo, njihov borbeni telovadni duh pa še živi v markovških telovadcih in jih bodri k še večjemu in vztrajnejšemu delu. O.P.

vadci, Primožič, brata Strafela in bivši predsednik TD Markevci Strafela Anton, padlo na rodovitna tla. Danes jih ni več, ker so dali življena zato, da danes uživamo svobodo, njihov borbeni telovadni duh pa še živi v markovških telovadcih in jih bodri k še večjemu in vztrajnejšemu delu. O.P.

vadci, Primožič, brata Strafela in bivši predsednik TD Markevci Strafela Anton, padlo na rodovitna tla. Danes jih ni več, ker so dali življena zato, da danes uživamo svobodo, njihov borbeni telovadni duh pa še živi v markovških telovadcih in jih bodri k še večjemu in vztrajnejšemu delu. O.P.

Cepljenje proti tifusu

V dneh 18. in 20. junija se je vršilo prvo cepljenje proti tifusu v sektorski ambulanti v Ptaju. Drugo cepljenje (vsak mora biti dvakrat cepljen) se bo vršilo 25. in 27. junija istotam.

Uslužbenec, nameščence in delavce državnih, zadrževali in družbenih podjetij, ustanov, kakor tudi državna in privatna obrtniška gospodarstva, za katere odredba določa obvezno cepljenje proti tifusu, je OLO, Svet za ljudsko zdravstvo, Ptuj, o terminu pismeno obvestil potom delodajalcev.

Ugotovljeno je, da se prvega cepljenja vsi, ki so to dolžni, niso udeležili. Pozivamo vse obveščene, ki so tokrat izostali, da pridejo 25. junija k prvemu in 2. juliju k drugemu cepljenju. S tem dnem se bo cepljenje zaključilo.

Vsi, ki so bili cepljeni prvič 18. ali 20. junija, morajo priti k drugemu cepljenju 25. in 27. junija t.i.

OLO, Svet za ljudsko zdravstvo, Ptuj

— * —

Se nekaj h kritiki ptujskega gledališča

H kritiki tov. Spragerja glede Ptujskega gledališča objavljamo še na članek tov. dr. A. Remca.

Dasi se po kritiki tovaršča — r ne štejem med prizadete — v njej ni nameščeno o sami dramatizaciji Andersena pravljice Veliki in mali Miklavžovi pot besedice — naj mi bo dovoljeno potrediti se nekaj misli v odgovoru na repleko, ki jo je izrazil moja kritika o kritiki, ki jo je pisek objavil. Tovaršič Sprager se je sedaj podpisal s polnim imenom, kar je prav. Kako je prišlo do tega, da je prva njegova kritika bila podpisana samo z značko — r, je postranskega pomena. Da je bila moja zahteva, da se kritik podpiše, upravljena, kaže še samo dejstvo, da se je sedaj podpisal. In s tem je stvar v redu.

Vztrajam pri tem, da je prva kritika destruktivna in zgoli tistih par blagohotnih priznanj na koncu prve kritike delte se ne more preustvariti v konstruktivno. Vse drugo, kar bi se utegnilo štel za konstruktivno v tej kritiki, je pa tako splošno in nedoločeno, da razen poučnih predavanj in literarnih večerov ne bi utegnilo rešiti načinov problemov ptujskega gledališča. Ostanejo pa še vedno zraku težki izpadi in očitki proti režiji, izberi reperiora, načina igranja ansambla in insecenacije, zlasti pa proti upravi in ljudski prosveti. Kljub vsemu so to splošno trditve kritika brez vsakih »splošljivih dejstev«, ki jih tudi v svojem podpisanim odgovoru ni podrobnejše analiziral. Njegova trditve »trha zgradba, polna slučajnostih neživljivinskih scen, gibanj in kretenje, »predstavljanje brez jasne režiserje zamišli in pravega doživljanja, »pomanjkanje praktičnega znanja, iznajdljivosti in intuicije« itd. so samo splošne trditve brez navedbi konkretnih dejstev. Igralcem očita kritiki en bloc »igranje v dvorano«, ne pove pa niti enega konkretnega primera. O igralskih zmožnostih posameznih igralcev ne hrne niti besedice.

Da bi jaz pr